

דף כ.

עין משפט זז.

יו"ד סימן רמו פעיף ו

ו. ט. אשה שלמדה תורה יש לה שכר^ה, אבל לא כשכר איש משום שאינה מצווה ועושה.

ואע"פ שיש לה שכר צו חז"ל שלא ילמד את בתו תורה^א משום שרוב הנשים אין דעתן מכוונת להתלמד ומוציאות דברי תורה לדברי הבאי לפי עניות דעתן.

ו. י. אמרו חז"ל כל המלמד בתו תורה כאילו מלמדה תיפלות^ב דהיינו דבר עבירה, בד"א בתורה שבע"פ אבל תורה שבכתב לא ילמד אותה לכתחילה ואם מלמדה אינו כמלמדה תיפלות.

הגה: מ"מ האשה חייבת ללמוד דינים השייכים לה.

הגה: אשה אינה חייבת ללמד את בנה תורה, מ"מ אם עוזרת לבנה או לבעלה שיעסקו בתורה חולקת שכר^ג איתם.

עין משפט י.

יו"ד סימן רעא פעיף ו

ו. ס"ת צריך שיכתוב אותו בדיו העשוי מעשן שמנים השרויים במי

ת. מרמב"ם, ורש"י בסוטה דף כ"א ע"א, ומימרא דר' חנינא בקידושין ל"א ע"א ובע"ז דף ג' ע"א.

וכתבו התוס' הטעם משום שהמצווה דואג תמיד לבטל את יצרו ולקיים מצוות בוראו. באר הגולה.

אבל לא כשכר האיש שם בסוטה, דגדול המצווה ועושה ממי שאינו מצווה ועושה.
א. ממשנה בסוטה דף כ' ע"א וכו"א ואף דקימ"ל שאין הלכה כר"א דשמותי הוא מ"מ כיון דכולהו רבנן הכי סברי, כך פסקינן. ברכי יוסף.

ב. ואמרו בירושלמי פ"ג דסוטה, ובמדבר במדרש רבה פ"ט ישרפו ד"ת ואל ימסרו לנשים, ואמרו בחגיגה דף י"ג ע"א אמר רבי אמי אין מוסרין ד"ת לעכו"ם שנאמר "לא עשה כן לכל גוי ומשפטים כל ידעום" ואפי' ללמדו אלף בית עוון גדול הוא. ויש שכתבו שאסור למכור להם ספרי קודש. ברכי יוסף.

ג. שם בסוטה. ואשה שאינה חייבת ללמד את בנה תורה, מקידושין דף כ"ט.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עפצים ^ז.

הגה: ולכתחילה טוב ליזהר שלא לעשות דיו רק מדברים הבאים מן העץ, וכן משמע בזוהר.

ו. ז. אם כתבו במי עפצים וקנקנתום ^ח כשר, אבל לא בשאר צבעים כגון אדום וירוק וכיוצא, שאם כתב אפי' אות אחת בשאר מיני צבעים או בזהב פסול ^ו.

הגה: אסור לכתוב שום שם ^ז מספר כ"ד הספרים בלא דיו, וי"א דלא בעינן דיו רק לס"ת ותפילין ומזוזות ומגילה.

דף כ:

עין משפט ד. אה"ע סימן קלא סעיף ב

ב. מי שהיו לו ב' נשים ששמותיהם שווין וכתב גט לגרש בו הגדולה

ד. היום הסופרים אין כותבין בדיו הזה משום שהוא מתקלקל ונמחק בנקל, כ"כ הברכי יוסף באות ז', והביאו בקול יעקב אות ט"ו.

כשבאים לתקן ס"ת נכון לתקנם כעין הדיו שנכתב בו הס"ת, פ"ת אות ט"ז. וברכי יוסף שם אות ח'.

ה. והיום העולם נוהגים לעשות לכתחילה דיו מקנקנתום, שמביאים עפצים ושורין אותם במים או מבשלים אותם ואח"כ נותנים בתוכם קנקנתום שקורין בערבי זא"ג ובלשון ישמעאל זאגא כדי שהדיו תהיה שחורה. קול יעקב אות י"ז.

אם כתב בדיו שחורה ואח"כ אחר זמן נשתנה מראיתו ונוטה לאדמומית או הכהה מראיתו עד שאינו שחור עוד, אפי' אות אחת פסול, וצריך להשגיח בזה כי שכיח הרבה. קול יעקב אות י"ח. ובתפילין ומזוזות אסור לתקנם משום שזה שלא כסדרן.

ו. מברייטא בשבת ק"ג ע"ב.

ז. ואם כתב שם בשאר מיני צבעים או בזהב אסור למוחקו. ברכי יוסף סי' רכ"ט אות י"ב, ופ"ת אות י"ח.

ויכול הסופר הכותב ס"ת להניח מקום השמות הקודש ולכותבן אח"כ בקדושה, ובלבד שלא יהיה נראה כמנומר שיהיה באותו דיו של הכותב הראשון והכתב ככתב הראשון, ומהרז"ו בפרשת וילך כתב שראה שהאר"י ז"ל ציוה על סופר אחד לכתוב לו ס"ת ולהניח מקומות שמות הקודש שכתבם הוא בקדושה וע"פ הכוונות הידועות. ועיין במש"כ לעיל סימן ע"ר אות ה'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

אינו יכול לגרש בו הקטנה ^ה, ואם אמר לסופר כתוב ואיזה שארצה
אגרש בו הגדולה או הקטנה וגירש בו אחת מהן, הרי זו ספק מגורשת ^ט.

ה. משמע שהגדולה אם נכתב לה יכול לגרשה ע"י עדי מסירה דהם מכירים, וא"כ לא
בעינן מוכח מתוכו אלא לר"מ שסובר עדי חתימה כרתי, וכתב הב"ש דאפשר שלדעת
הרי"ף ודעימיה הסוברים שאף לר"א בע"ח מהני, א"כ בעינן מוכח מתוכו גם לר"א, וא"כ
אין לגרש בו אפי' הגדולה ע"י ע"מ אף שנכתב בשבילה, כיון שאין זה מוכח מתוכו ואם
גירשה בו לא תינשא, עיין ב"ש ס"ק ג'. אבל מהשו"ע משמע דגדולה מהני אפי' שפוסק
דע"ח לבד מהני ומשמע דלא כב"ש, ועיין בס"י קל"ו בב"ש ס"ק ד' דלהר"ן לא בעי מוכח
מתוכו.

ט. אף דקימ"ל בדאורייתא אין ברירה וא"כ לכאור' הי' הדין נותן שלא תהא מגורשת כלל,
אך זה אינו דרך לחומרא קימ"ל בדאורייתא אין ברירה אבל לקולא יש ברירה אפי'
בדאורייתא, כ"כ הר"ן והט"ז והב"ש.